

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

เกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA)

หมวดที่ ๑

การนำองค์การของผู้บริหาร
กับการกำหนดนโยบายการกำกับดูแลองค์การที่ดี (OG)

ประจำปีงบประมาณ

พ.ศ. ๒๕๕๗

จัดทำโดย

กองบริหารยุทธศาสตร์

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

ตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA) หมวดที่ ๑ การนำองค์กร กิจกรรมที่ ๕ (LD๕) ที่กำหนดให้ส่วนราชการ/ผู้บริหาร ต้องมีการกำหนดนโยบายการกำกับดูแลองค์การที่ดี (Organizational Governance) เพื่อเป็นเครื่องมือในการกำกับดูแลให้การดำเนินงานส่วนราชการเป็นไปตามหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และเป็นการประกาศเจตนารมณ์ขององค์การ ที่จะดำเนินการเพื่อให้การบริหารราชการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสร้างความมั่นใจ ศรัทธาและความไว้วางใจให้กับประชาชน ผู้รับบริการ ผู้ปฏิบัติงาน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้ดำเนินการบริหารราชการตามหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) ทั้ง ๑๐ ประการ โดยได้มอบหมายให้กองบริหารยุทธศาสตร์ กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร เป็นผู้รับผิดชอบในการจัดทำนโยบายการกำกับดูแลองค์การที่ดี ซึ่งกรมฯ ได้มีการกำหนดนโยบายการกำกับดูแลองค์การที่ดีประกอบด้วยนโยบายหลัก ๔ ด้าน คือ ด้านรัฐ สังคม และสิ่งแวดล้อม ด้านผู้รับบริการ ด้านองค์กร และด้านผู้ปฏิบัติงาน ทั้งนี้การดำเนินการในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ ได้มีการกำหนดแนวทางปฏิบัติเพื่อรองรับนโยบายหลักด้านต่างๆ โดยคัดเลือกโครงการของกรมฯ ที่สอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติและนโยบายหลักทั้ง ๔ ด้าน ที่กำหนดไว้ และได้มีการติดตามผลการดำเนินการโครงการที่รองรับนโยบายในแต่ละด้าน ซึ่งสามารถสรุปผลได้ดังนี้

ด้านรัฐ สังคม และสิ่งแวดล้อม จำนวน ๓ โครงการ ได้แก่

๑) โครงการเสริมสร้างความร่วมมือของผู้ประกอบการ ท้องถิ่น และชุมชนเพื่อการจัดการสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานอย่างยั่งยืน (สบส.)

๒) โครงการส่งเสริมให้ให้ผู้ประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานนำเกณฑ์มาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR-DPIM) ไปประยุกต์ใช้ในสถานประกอบการ (สรส.)

๓) โครงการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีรีไซเคิลเพื่อการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (สอพ.)

ด้านผู้รับบริการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จำนวน ๒ โครงการ ได้แก่

๑) โครงการสร้างความเป็นมืออาชีพด้านการจัดการโลจิสติกส์ในสถานประกอบการของภาคอุตสาหกรรม (สลจ.)

๒) โครงการส่งเสริมเทคโนโลยีการผลิตวัตถุดิบและการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต (สอพ.)

ด้านองค์กร จำนวน ๑ กิจกรรม ได้แก่

๑) กิจกรรมการจัดการความรู้ของ กพร.(KM) เพื่อพัฒนาองค์กร (สพบ.)

ด้านผู้ปฏิบัติงาน จำนวน ๑ กิจกรรม ได้แก่

๑) กิจกรรมการบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคล (สบก.)

ขั้นตอนการดำเนินการเมื่อทำการคัดเลือกโครงการ/กิจกรรม ที่สอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติและนโยบายหลักทั้ง ๔ ด้าน ที่กำหนดไว้แล้ว สำนักต่างๆ ได้ดำเนินโครงการตามแผนงานประจำปีไว้ และเมื่อสิ้นปีงบประมาณและสิ้นสุดโครงการ ได้มีการติดตามผลการดำเนินการโครงการ/กิจกรรมต่างๆ ในแต่ละด้านทั้ง ๔ ด้าน ที่กำหนดไว้และดำเนินการจัดทำเป็นบทสรุปสำหรับผู้บริหาร ซึ่งสรุปผลการดำเนินการได้ดังนี้

๑. ด้านรัฐ สังคม และสิ่งแวดล้อม จำนวน ๓ โครงการ แต่ละโครงการมีผลการดำเนินงาน ดังนี้

๑.๑ โครงการเสริมสร้างความร่วมมือของผู้ประกอบการ ท้องถิ่น และชุมชนเพื่อการจัดการสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาอุตสาหกรรมเมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานอย่างยั่งยืน (สบส.)

ตามที่ กพร. ได้กำหนดแนวทางการบริหารจัดการกองทุนเฝ้าระวังสุขภาพ สำหรับโครงการเมืองแร่ที่มีการระบุเงื่อนไขตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมแนบท้ายประทานบัตรให้มีการจัดตั้งกองทุนเฝ้าระวังสุขภาพ ซึ่งผู้ถือประทานบัตรจะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ นี้ รวมทั้งแนวทางการจัดตั้งและบริหารกองทุนเฝ้าระวังสุขภาพและกองทุนพัฒนาหมู่บ้านรอบพื้นที่เมืองแร่ สำหรับโครงการเมืองแร่ชนิดหินอุตสาหกรรม ตามที่กระทรวงอุตสาหกรรมและคณะกรรมการตามพระราชบัญญัติแร่ได้ให้ความเห็นชอบตามที่ กพร. เสนอแล้ว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้มีความเหมาะสมกับการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรแร่ และส่งเสริมให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการกองทุน โดยให้คณะกรรมการมวลชนสัมพันธ์ของโครงการ ซึ่งประกอบด้วยตัวแทนของผู้ถือประทานบัตรและตัวแทนของชุมชนในพื้นที่ โดยมีผู้แทนวัด สถานศึกษา และหน่วยงานสาธารณสุขในพื้นที่ร่วมเป็นคณะที่ปรึกษาในการบริหารกองทุน

กพร. โดยสำนักบริหารสิ่งแวดล้อมซึ่งเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในเรื่องนี้ได้ลงพื้นที่เพื่อให้ความรู้ความเข้าใจแก่ผู้ประกอบการเมืองแร่และเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการตามแนวทางข้างต้น ตลอดจนให้คำปรึกษาแนะนำและเข้าร่วมสังเกตการณ์ในการดำเนินกิจกรรมโครงการตรวจสุขภาพประชาชนรอบพื้นที่เมืองแร่ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมในการดำเนินกองทุนเฝ้าระวังสุขภาพ เพื่อให้ผู้ถือประทานบัตรสามารถดำเนินงานได้ตรงตามวัตถุประสงค์และเกิดประสิทธิภาพมากที่สุด และก่อให้เกิดความยั่งยืนในการอยู่ร่วมกันระหว่างเมืองแร่กับชุมชนต่อไป

รูปแสดงกิจกรรมการตรวจสุขภาพ

ในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ นี้ โครงการดังกล่าวได้รับงบประมาณดำเนินการทั้งสิ้น จำนวน ๔๐๐,๐๐๐ บาท (สี่แสนบาทถ้วน) เป็นโครงการที่ดำเนินการเองทั้งหมด และใช้จ่ายในการดำเนินการโครงการไปทั้งสิ้น จำนวน ๓๗๕,๙๑๒ บาท (สามแสนเจ็ดหมื่นห้าพันเก้าร้อยสิบสองบาทถ้วน) ซึ่งคิดเป็น ๙๓.๙๘ % ของงบประมาณที่ได้รับจัดสรร

ส่วนในปีงบประมาณ ๒๕๕๘ จะมีการดำเนินโครงการเพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับผู้ถือประทานบัตร รวมถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ด้วย เนื่องจากยังมีผู้ถือประทานบัตรอีกจำนวนหลายรายที่มีเงื่อนไขที่ต้องปฏิบัติตามเรื่องการจัดตั้งกองทุนเฝ้าระวังสุขภาพที่ระบุในรายงาน EIA ซึ่ง กพร. มีกำหนดเวลาว่า จะต้องดำเนินการตรวจสอบสุขภาพประชาชนให้แล้วเสร็จภายในเดือนธันวาคม ๒๕๕๗ นี้ แต่ยังคงอยู่ในขั้นตอนเตรียมการในการตรวจสอบสุขภาพประชาชนจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้อง กพร. จะต้องเข้าไปให้คำปรึกษาแนะนำ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้สำนักบริหารสิ่งแวดล้อมอยู่ระหว่างการเตรียมการประชุมปรึกษาหารือร่วมกันกับ สรข.๑-๗ และ สกจ. ซึ่งมีการกิจในการกำกับดูแลผู้ถือประทานบัตรในเขตพื้นที่ทั่วประเทศ เพื่อทำความเข้าใจร่วมกันในแนวทางเกี่ยวกับการจัดตั้งและบริหารกองทุนต่างๆ สำหรับโครงการเหมืองแร่ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและแล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนดต่อไป

ปัญหาอุปสรรค การดำเนินกิจกรรมนี้ปัญหาอุปสรรค คือ เนื่องจากการดำเนินกิจกรรมตรวจสอบสุขภาพตามแนวทางที่ กพร. ได้กำหนดนั้นอยู่ในช่วงเริ่มต้นของการดำเนินโครงการ ทำให้การจัดกิจกรรมดังกล่าวอาจผิดพลาดไปบ้าง ซึ่งทางผู้ถือประทานบัตรควรมีการสอบถามความพึงพอใจในการรับบริการ รวมถึงกิจกรรมที่ประชาชนอยากให้มีในครั้งต่อไปด้วย และปัญหาอีกประการหนึ่งคือสภาพพื้นที่ที่จะเข้าไปให้บริการมีความพร้อมหรือไม่ เพราะรถตรวจเอ็กซเรย์ปอดเคลื่อนที่ต้องใช้ไฟฟ้าปริมาณมาก เพราะฉะนั้นสถานที่ในการตรวจสอบสุขภาพจึงต้องมีกระแสไฟเพียงพอด้วย เพื่อป้องกันไฟตกและเกิดการขัดข้องของเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ประมวลผลการเอ็กซเรย์

ผลสรุป การดำเนินโครงการดังกล่าว สามารถดำเนินการได้ตามเป้าหมาย โดยปรากฏว่ามีผู้สนใจเข้าร่วมกิจกรรมทั้ง ๒ กิจกรรม ผู้ถือประทานบัตรที่ได้ดำเนินการจัดกิจกรรมตรวจสอบสุขภาพประชาชนรอบพื้นที่เหมืองแร่ไปแล้ว มีจำนวน ๑๑ ราย ซึ่งเป็นผู้ถือประทานบัตรชนิดแร่หินอุตสาหกรรมในเขตจังหวัดชุมพร สุราษฎร์ธานี เพชรบูรณ์ นครราชสีมา และสุโขทัย ในส่วนของประชาชนทั่วไปให้ความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมตรวจสอบสุขภาพทั้งสิ้นประมาณ ๙๐๐ คน และมีผู้ประกอบการ เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และประชาชนให้ความร่วมมือเข้าร่วมกิจกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรม

พื้นฐานอย่างยั่งยืน จำนวน ๒๐๐ ราย และจากการสังเกตและพบปะพูดคุยกับประชาชนในพื้นที่พบว่า อยากให้จัดกิจกรรมตรวจสอบภาพแบบนี้เป็นประจำทุกปีเนื่องจากเป็นกิจกรรมที่ดี มีประโยชน์ต่อชุมชน และประชาชนที่มารับบริการตรวจสอบภาพส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ดีต่อกิจกรรมดังกล่าว

๑.๒ โครงการส่งเสริมให้ให้ผู้ประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานนำเกณฑ์มาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR-DPIM) ไปประยุกต์ใช้ในสถานประกอบการ (สรส.)

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ในฐานะหน่วยงานที่กำกับดูแลกลุ่มอุตสาหกรรมแร่ได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการผลักดันและส่งเสริมให้สถานประกอบการกลุ่มอุตสาหกรรมแร่ในความรับผิดชอบ มีมาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคมเพิ่มมากขึ้น โดยการจัดทำโครงการส่งเสริมอุตสาหกรรมเหมืองแร่ให้มีมาตรฐานสากลเพื่อความรับผิดชอบต่อสังคมขึ้นซึ่งเป็นโครงการต่อเนื่องระหว่างปี ๒๕๕๓ – ๒๕๕๙ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้สถานประกอบการอุตสาหกรรมแร่ สามารถประกอบการอย่างต่อเนื่องและอยู่ร่วมกับสังคมและสิ่งแวดล้อมได้อย่างยั่งยืน โดยภาคสังคมทั้งประชาชน หน่วยงานท้องถิ่น ภาครัฐ ยอมรับการประกอบการของอุตสาหกรรมแร่ และสร้างความเข้าใจถึงความจำเป็นของการนำทรัพยากรแร่มาใช้ประโยชน์ ซึ่งจะส่งผลให้สามารถผลิตและใช้แร่ได้อย่างยั่งยืน ก่อให้เกิดความมั่นคงด้านแร่ในระยะยาวต่อไป

ในปี พ.ศ. ๒๕๕๓ – ๒๕๕๖ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้ดำเนินการ “โครงการส่งเสริมอุตสาหกรรมเหมืองแร่ให้มีมาตรฐานสากลเพื่อความรับผิดชอบต่อสังคม โดยในปี พ.ศ. ๒๕๕๓ และปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้ร่วมกับผู้มีส่วนได้เสียทุกกลุ่มจัดทำมาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแร่ (CSR-DPIM) ที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ISO ๒๖๐๐๐ ขึ้น และมีสถานประกอบการอุตสาหกรรมแร่ ได้รับการเสริมสร้างให้นำมาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแร่ (CSR-DPIM) ไปประยุกต์ใช้ในองค์กร จำนวน ๓๑ แห่ง และในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ มีสถานประกอบการร่นำมาตรฐานฯ ไปประยุกต์ใช้ในองค์กรเพิ่มขึ้นอีกจำนวน ๒๔ แห่ง และยังเป็นปีแรกที่ได้เริ่มจัดตั้งเครือข่าย CSR-DPIM เพื่อเป็นการสร้างความเข้มแข็ง และส่งเสริมให้เกิดการขยายผลความร่วมมือในระดับเครือข่ายของสถานประกอบการอุตสาหกรรมแร่ ที่ได้รับรางวัล CSR-DPIM ปี ๒๕๕๓ – ๒๕๕๔ และได้มีสถานประกอบการเข้าร่วมเป็นสมาชิกเครือข่าย CSR-DPIM จำนวน ๒๐ แห่ง และในปี ๒๕๕๖ มีจำนวนสมาชิกเครือข่ายเพิ่มขึ้นอีก ๙ แห่ง

สำหรับในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ นี้ ได้ดำเนินโครงการ CSR-DPIM เป็นโครงการต่อเนื่องเป็น ปี ที่ ๕ โดยใช้งบประมาณในการดำเนินโครงการไปทั้งสิ้น ๑.๖ ล้านบาท แบ่งเป็นการใช้ ๒ ส่วน คือ การใช้จ้างที่ปรึกษา และงบที่ดำเนินการเอง

ในปีนี้โครงการ CSR-DPIM มีสถานประกอบการสมัครเข้าร่วมโครงการจำนวน ๖ แห่ง และมีสถานประกอบการสมัครเข้าร่วมเป็นสมาชิกเครือข่าย CSR-DPIM ๒๕๕๗ อีก จำนวน ๑๑ แห่ง (เป็นสถานประกอบการที่ได้รับรางวัล CSR-DPIM ๒๕๕๕ จำนวน ๔ ราย และสถานประกอบการที่ได้รับรางวัล CSR-DPIM ๒๕๕๖ จำนวน ๗ ราย)

ผลการดำเนินงานตั้งแต่เริ่มโครงการจนถึงเดือนตุลาคม มีกิจกรรมดังนี้

๑. การจัดสัมมนาเปิดตัวโครงการ CSR-DPIM ๒๕๕๗ (Kick Off) ไปเมื่อวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗ โดยมีผู้ประกอบการเหมืองแร่ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และผู้ที่สนใจเข้าร่วมประมาณ ๘๐ ราย และมีสถานประกอบการเหมืองแร่สมัครเข้าร่วมโครงการ และสมัครเป็นสมาชิกเครือข่าย CSR-DPIM ๒๕๕๗ เพิ่มเติม

การจัดสัมมนาเปิดตัวโครงการ CSR-DPIM ๒๕๕๗ ณ ห้องประชุมใหญ่ กพร.

๒. การจัดพิธีลงนาม MOU ของสถานประกอบการที่ได้รับการคัดเลือกเข้าร่วมโครงการ CSR - DPIM ๒๕๕๗ ประกอบด้วย สถานประกอบการรายใหม่จำนวน ๖ แห่ง และสถานประกอบการที่สมัครเข้าร่วมเป็นสมาชิกเครือข่าย CSR-DPIM ๒๕๕๗ เพิ่มอีกจำนวน ๑๑ แห่ง

๓. การจัดฝึกอบรม Group Training ครั้งที่ ๑, ๒ และ ๓ ให้แก่สถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการ CSR-DPIM ๒๕๕๗ (๖ แห่ง) ในช่วงเดือนกรกฎาคม และสิงหาคม ตามลำดับ

๔. การจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Show&Share) และฝึกอบรม Group Training ให้กับสถานประกอบการที่สมัครเข้าร่วมเป็นสมาชิกเครือข่าย CSR-DPIM ๒๕๕๗ จำนวน ๑๑ แห่ง รวมถึงการประชุมเครือข่ายเพื่อเลือกคณะกรรมการบริหารเครือข่ายชุดใหม่ ไปเมื่อวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗

๕. การจัดกิจกรรมศึกษาดูงานในประเทศให้กับสถานประกอบการเครือข่าย CSR-DPIM ๒๕๕๗ ณ โครงการช้างหัวมันในพระราชดำริ และเรือนจำขากลิ้ง จังหวัดเพชรบุรี เมื่อวันที่ ๒๙ – ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๗

๖. การดำเนินการเข้าทวนสอบสถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการ CSR-DPIM ๒๕๕๗ (๖ แห่ง)
ในระหว่าง วันที่ ๑ – ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๗

การดำเนินการที่จะดำเนินการต่อไปจนสิ้นสุดโครงการ (ตุลาคม ๕๗)

๑. การทวนสอบรายงาน (Self Assessment Report) ของสถานประกอบการที่สมัครเข้าร่วม
เป็นสมาชิกเครือข่าย CSR-DPIM ๒๕๕๗ จำนวน ๑๑ แห่ง ในช่วงเดือนตุลาคม

๒. การนำเสนอผลการทวนสอบสถานประกอบการ และรายงาน ให้แก่คณะทำงาน CSR-DPIM ของ กพร. เพื่อคัดเลือกสถานประกอบการที่ผ่านเกณฑ์และได้รับโล่รางวัล CSR-DPIM ๒๕๕๗ และสถานประกอบการเครือข่ายที่ผ่านเกณฑ์เพื่อรับโล่รางวัล CSR DPIM CONTINUOUS AWARD ๒๕๕๗ ในวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๗

๓. การทำพิธีมอบรางวัลให้สถานประกอบการที่ได้รับโล่รางวัล CSR-DPIM ๒๕๕๗ และสถานประกอบการเครือข่ายที่ได้รับโล่รางวัล CSR DPIM CONTINUOUS AWARD ๒๕๕๗ ในช่วงปลายปี พ.ศ. ๒๕๕๗

๔. สำหรับปี พ.ศ. ๒๕๕๘ จะส่งเสริมให้สถานประกอบการนำมามาตรฐานฯ ไปประยุกต์เพิ่มอีก ๑๐ แห่ง และส่งเสริมให้สถานประกอบการอุตสาหกรรมแร่ที่ได้รับรางวัล CSR-DPIM ในปี ที่ผ่านมา เข้า ร่วมเป็น สมาชิกเครือข่าย CSR-DPIM ๒๕๕๘ เพิ่มขึ้น

ปัญหาอุปสรรค งบประมาณสำหรับการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการจัดสรรน้อย ไม่เพียงพอต่อการดำเนินกิจกรรมต่างๆ และปัญหาอีกประการหนึ่งคือ การเริ่มดำเนินโครงการเริ่มต้นช้าเกินไป ทำให้ระยะเวลาการทำงานในรอบปีงบประมาณเหลือน้อย โครงการไม่เสร็จตามกำหนดเวลา

ผลสรุป การดำเนินการโครงการในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๗ กรมฯสามารถผลักดันและส่งเสริมให้สถานประกอบการกลุ่มอุตสาหกรรมแร่ในความรับผิดชอบ ให้มีมาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคมเพิ่มมากขึ้น สามารถประกอบการอย่างต่อเนื่องและอยู่ร่วมกับสังคมและสิ่งแวดล้อมได้อย่างยั่งยืน โดยหลังจากการดำเนินโครงการแล้ว มีสถานประกอบการแนะนำเกณฑ์มาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคมฯ ไปประยุกต์ใช้ในองค์กร เพิ่มขึ้นอีก ๖ แห่ง (CSR DPIM ๒๕๕๗) และมีสถานประกอบการที่ได้รับโล่รางวัล CSR-DPIM ในปีก่อนๆ ที่ผ่าน มาเข้าร่วมเป็นสมาชิกเครือข่าย CSR-DPIM NETWORK เพิ่มอีกจำนวน ๑๑ แห่ง (CSR DPIM NETWORK ๒๕๕๗)

๑.๓ โครงการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีรีไซเคิล เพื่อการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (สอพ.)

ประเทศไทยมีการพัฒนาอุตสาหกรรมเป็นระยะเวลาหลายร้อยปี แต่ยังไม่มีการเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco-industrial town) ที่มีระบบการบริหารจัดการขยะหรือของเสียครัวเรือนและอุตสาหกรรมที่มีประสิทธิภาพและครบวงจรตั้งแต่กิจกรรม/กระบวนการที่ก่อให้เกิดของเสีย กระบวนการคัด แยก การจัดเก็บ รวบรวม การขนส่ง การรีไซเคิล การบำบัด และการกำจัด เพื่อให้ขยะหรือของเสียที่เกิดขึ้นมีการนำกลับมาใช้ ประโยชน์ได้เกือบทั้งหมดหรือทั้งหมด (Zero emission) ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม

แห่งชาติ ได้กำหนดให้การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ๑๐ แห่ง เป็นหนึ่งในแผนปฏิบัติการที่สำคัญด้านการเติบโตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Growth) ในยุทธศาสตร์ประเทศ (Country Strategy) เพื่อสร้างฐานเศรษฐกิจที่มั่นคงและยั่งยืน โดยหนึ่งในปัจจัยสำคัญที่จะก่อให้เกิดเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศดังเช่นในประเทศที่พัฒนาแล้ว นอกเหนือจากระบบการบริหารจัดการขยะหรือของเสียที่มีประสิทธิภาพและครบวงจร คือ เทคโนโลยีรีไซเคิล เนื่องจากขยะหรือของเสียที่เกิดขึ้นจะไม่สามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ได้เลย หากขาดเทคโนโลยีรีไซเคิล

ดังนั้น โครงการนี้จึงเป็นหนึ่งในกลไกที่สำคัญในการผลักดันให้เกิดเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ๑๐ แห่ง ตามแผนปฏิบัติการด้านการเติบโตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Growth) ที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ประเทศ (Country Strategy) เพื่อให้ขยะหรือของเสียที่เกิดขึ้นในพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศเป้าหมาย มีการนำกลับมาใช้ประโยชน์ได้เกือบทั้งหมดหรือทั้งหมด (Zero emission) โดยมีอัตราการนำขยะหรือของเสียที่เกิดขึ้นในพื้นที่เป้าหมายกลับมาใช้ประโยชน์ในประเทศร้อยละ ๙๐ หรือมีมูลค่าเพิ่มจากการลงทุน/การใช้ประโยชน์ขยะหรือของเสียที่เกิดขึ้นในพื้นที่เป้าหมาย ๕๐๐ ล้านบาทต่อปีต่อพื้นที่ รวมทั้งเป็นแหล่งทรัพยากรทดแทนด้านแร่โลหะ และพลังงานทดแทนให้แก่ภาคอุตสาหกรรมของประเทศ ลดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติใหม่ ลดการเกิดขยะและปัญหามลพิษต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน โดยส่งเสริม พัฒนา และถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีรีไซเคิลทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติให้แก่ผู้ประกอบการ เพื่อให้สามารถนำขยะหรือของเสียทั้งจากภาคอุตสาหกรรมและภาคครัวเรือนที่เกิดขึ้นในพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศเป้าหมายมาใช้ประโยชน์ใหม่ได้ในเชิงพาณิชย์ โดยเฉพาะกลุ่มขยะหรือของเสียที่ยังไม่มีการจัดการในพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศเป้าหมาย โดยแบ่งเป็น ๓ ระยะ ได้แก่

๑) ระยะที่ ๑ (ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗) เป็นการดำเนินงานในพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศเป้าหมาย ๑ แห่ง โดยพิจารณาคัดเลือกพื้นที่เป้าหมายที่มีศักยภาพความพร้อมสูงสุดในการดำเนินงาน เพื่อเป็นพื้นที่นำร่องในการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีรีไซเคิล เพื่อนำไปสู่การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศแห่งชาติ

๒) ระยะที่ ๒ (ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘) เป็นการดำเนินงานในพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศเป้าหมายเพิ่มเติมอีก ๔ แห่ง (รวมกับระยะที่ ๑ เป็น ๕ แห่ง)

๓) ระยะที่ ๓ (ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙) เป็นการดำเนินงานในพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศเป้าหมายเพิ่มเติมอีก ๕ แห่ง (รวมกับระยะที่ ๑ - ๒ เป็น ๑๐ แห่ง)

ในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ โครงการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีรีไซเคิล เพื่อการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระยะที่ ๑ มีเป้าหมายหลักเพื่อส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีรีไซเคิลในพื้นที่นำร่อง ๑ แห่ง เพื่อนำไปสู่การพัฒนาเมือง อุตสาหกรรมเชิงนิเวศแห่งชาติ โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

๑. ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีรีไซเคิลที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมในการนำขยะหรือของเสียทั้งจาก ภาคอุตสาหกรรมและภาคครัวเรือนที่เกิดขึ้นในพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศเป้าหมาย ๑ แห่ง กลับมาใช้ ประโยชน์ใหม่

๒. พัฒนาเทคโนโลยีรีไซเคิลที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของขยะหรือของเสียที่เกิดขึ้นในพื้นที่เมือง อุตสาหกรรมเชิงนิเวศเป้าหมาย รวมไม่น้อยกว่า ๒ ชนิด ซึ่งปัจจุบันยังไม่มีการจัดการในพื้นที่เมืองอุตสาหกรรม เชิงนิเวศเป้าหมายหรือการจัดการ/เทคโนโลยีรีไซเคิลที่มีอยู่ยังไม่มีประสิทธิภาพ

๓. พัฒนาล้างข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์สนับสนุนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ โดยมีข้อมูลและ ฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับข้อ ๑ และข้อ ๒ ที่สามารถสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับรายละเอียดของเทคโนโลยี รีไซเคิลขยะหรือของเสียแต่ละชนิดให้กับผู้ประกอบการ รวมถึงประชาชนที่สนใจได้

สำหรับในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ นี้ โครงการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีรีไซเคิลเพื่อการพัฒนาเมือง อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ใช้งบประมาณในการดำเนินโครงการไปแล้วทั้งสิ้น ๓,๔๔๐,๐๐๐ บาท คิดเป็น ๖๖ % ของ งบประมาณทั้งหมด ๕,๒๐๐,๐๐๐ บาท โดยแบ่งเป็นค่าใช้จ่าย ๒ ส่วน คือ การใช้จ่ายที่ปรึกษา และส่วนที่ ดำเนินการเอง

๑. ส่วนที่จัดจ้างที่ปรึกษา

- คัดเลือกเขตอุตสาหกรรม ๓๐๔ อินดัสเตรียล พาร์ค (ปราจีนบุรี) เป็นพื้นที่เป้าหมาย โดยมีปริมาณของเสีย ๑ ล้านตันต่อปี และเป็นของเสียที่มีศักยภาพในการรีไซเคิล ๕๒ ชนิด

- คัดเลือกขยะหรือของเสียที่ศักยภาพในการรีไซเคิลเป็นวัตถุดิบทดแทนด้านแร่/โลหะ รวมถึงพลังงานทดแทนได้ ๘ ชนิด เพื่อศึกษา รวบรวมเทคโนโลยีรีไซเคิล ซึ่งได้แก่ การตะกอนจากโรงชุบที่มินิเกล เป็นองค์ประกอบ น้ำเสียที่มินิเกลเป็นองค์ประกอบ น้ำเสียที่มีโครเมียมเป็นองค์ประกอบ ตัวทำละลายที่ปนเปื้อนสาร อันตราย แก้วลอย เศษรีดควูล เศษไฟเบอร์กลาส จอแอลอีดี

- อยู่ระหว่างการศึกษา ทดลองเทคโนโลยีรีไซเคิลของเสีย ๒ ชนิด ได้แก่ น้ำเสียที่มินิเกล เป็นองค์ประกอบ เศษรีดควูล ทั้งในระดับห้องปฏิบัติการ (Lab scale) และระดับโรงงานต้นแบบ (Pilot scale)

๒. ส่วนที่ดำเนินการเอง

- ประสบความสำเร็จในการพัฒนาเทคโนโลยีรีไซเคิลเงินบริสุทธิ์จากเศษซากอุปกรณ์
หน้าสัมผัสไฟฟ้า
 - ดำเนินการจัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการถ่ายทอดเทคโนโลยีรีไซเคิลที่ กพร. มีอยู่ เรื่อง "การ
รีไซเคิลเงินจากน้ำยาล้างฟิล์ม" และ "การรีไซเคิลทองคำจากเศษซากอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์" และ "การรีไซเคิล
เงินจากเศษซากอุปกรณ์หน้าสัมผัสไฟฟ้า" ให้กับผู้ประกอบการรีไซเคิลรวมถึงผู้ที่สนใจในอุตสาหกรรมรีไซเคิล
โดยมีจำนวนผู้เข้ารับการฝึกอบรมทั้งสิ้น ๑๑๒ ราย
 - ดำเนินการจัดสัมมนาและฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการถ่ายทอดเทคโนโลยีรีไซเคิลเรื่อง
"เทคโนโลยีรีไซเคิลทองคำ เงิน ทองแดง จากขยะอิเล็กทรอนิกส์" ให้กับเจ้าหน้าที่ กพร. ที่เกี่ยวข้อง จำนวนทั้งสิ้น
๖๖ ราย
- โครงการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีรีไซเคิลเพื่อการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๗

เมื่อดำเนินโครงการดังกล่าวแล้วผลที่คาดว่าจะได้รับเมื่อโครงการฯแล้วเสร็จ คือ

- องค์ความรู้และเทคโนโลยีรีไซเคิลของขยะหรือของเสียที่เกิดขึ้นในพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศเป้าหมาย ๑ แห่ง
- เทคโนโลยีรีไซเคิลของเสียเป้าหมาย ๒ ชนิด ซึ่งไม่มีเทคโนโลยีรีไซเคิลรองรับในประเทศหรือเทคโนโลยีรีไซเคิลที่มีอยู่ยังไม่มีประสิทธิภาพ ที่ได้รับการศึกษา ทดลองพิสูจน์ความเป็นไปได้ทางเทคโนโลยีในระดับห้องปฏิบัติการ (Lab scale) และโรงงานต้นแบบ (Pilot scale)
- ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศเป้าหมาย ๑ แห่ง รวมทั้งนักลงทุน/บุคลากรในอุตสาหกรรมรีไซเคิล ได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีรีไซเคิลที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมในภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติจำนวน ๒๐๐ ราย

ส่วนแผนการดำเนินงานในปีงบประมาณ ๒๕๕๘ จะเป็นการดำเนินงานในพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศเป้าหมายเพิ่มเติมอีก ๑ แห่ง (รวมกับระยะที่ ๑ ที่ได้ดำเนินงานในปีงบประมาณ ๒๕๕๗ เป็น ๒ แห่ง) เพื่อส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีรีไซเคิลเพื่อพัฒนาของเสียเป็นแหล่งทรัพยากรทดแทน และนำไปสู่การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศแห่งชาติ โดยถ่ายทอดเทคโนโลยีรีไซเคิลที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมในการนำขยะหรือของเสียทั้งจากภาคอุตสาหกรรมและภาคครัวเรือนที่เกิดขึ้นในพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศเป้าหมาย กลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ในเชิงพาณิชย์ และพัฒนาเทคโนโลยีรีไซเคิลของขยะหรือของเสียที่เกิดขึ้นในพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศเป้าหมาย รวมไม่น้อยกว่า ๓ ชนิด ซึ่งปัจจุบันยังไม่มีการจัดการในพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศเป้าหมายหรือการจัดการ/เทคโนโลยีรีไซเคิลที่มีอยู่ยังไม่มีประสิทธิภาพ

ปัญหาอุปสรรค ที่พบในการดำเนินการโครงการ คือ ข้อมูลของเสียเป้าหมายได้ไม่ครบถ้วนตามที่กำหนด ทำให้โครงการเกิดความล่าช้า วิธีแก้ไขปัญหาคือโครงการดังกล่าวสามารถแก้ไขโดยการจัดประชุมร่วมระหว่าง คณะกรรมการตรวจรับงาน ที่ปรึกษา และภาคเอกชนเป็นระยะๆ

ผลสรุป เมื่อโครงการฯแล้วเสร็จผลที่คาดว่าจะได้รับคือพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศเป้าหมาย ได้รับการนำร่องเพื่อพัฒนาเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศต้นแบบแห่งชาติ และมีมูลค่าเพิ่มในประเทศจากการลงทุนและ/หรือการนำขยะหรือของเสียที่เกิดขึ้นในพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศเป้าหมาย ๑๕๐ ล้านบาทต่อปี และมีแผนที่จะดำเนินการต่อเนื่องในปีต่อไป

๒. ด้านผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จำนวน ๒ โครงการ โดยแต่ละโครงการมีผลการดำเนินการ ดังนี้

๒.๑ โครงการสร้างความเป็นมืออาชีพด้านการจัดการโลจิสติกส์ในสถานประกอบการของ ภาคอุตสาหกรรม (สลง.)

สืบเนื่องจากโครงสร้างต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศไทยมีสัดส่วนและมูลค่าสูง โดยในปี ๒๕๕๔ ต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศมีมูลค่ารวมประมาณ ๑.๖ ล้านล้านบาท หรือคิดเป็นสัดส่วนเท่ากับ ร้อยละ ๑๕ ของ GDP ซึ่งมีต้นทุนการเก็บรักษาสินค้าคงคลังร้อยละ ๖.๗ ของ GDP (ประกอบด้วยต้นทุนการถือครองสินค้า ร้อยละ ๙๙.๒ และต้นทุนบริหารคลังสินค้า ร้อยละ ๐.๘ โดยหากพิจารณาในส่วนของต้นทุนการถือครองสินค้า (Inventory Carrying Cost) ต้นทุนดังกล่าวของภาคอุตสาหกรรมคิดเป็นมูลค่าประมาณ ๒๕๗,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งนับเป็นต้นทุนที่สามารถดำเนินการลดได้ชัดเจน เห็นผลมากที่สุด และเป็นภารกิจโดยตรงของกระทรวง อุตสาหกรรม

เพื่อให้ประเทศมีความสามารถในการแข่งขันรัฐบาลได้กำหนดเป้าหมายให้ลดต้นทุนโลจิสติกส์ ลดลงร้อยละ ๓ ภายใน ๕ ปี ซึ่งจากสัดส่วนดังกล่าวพบว่าเป็นส่วนที่ภาคอุตสาหกรรมต้องลดร้อยละ ๑ ของ GDP หรือต้องดำเนินการลดต้นทุนโลจิสติกส์ให้ได้ร้อยละ ๐.๒ ต่อปี หรือประมาณ ๒๐,๐๐๐ ล้านบาทต่อปี กระทรวงอุตสาหกรรมจึงได้กำหนดกลุ่มอุตสาหกรรมยุทธศาสตร์เพื่อการปฏิบัติการโดยวิเคราะห์ผลการสำรวจ สำนะโนอุตสาหกรรมซึ่งจัดทำโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติพบว่า กลุ่มอุตสาหกรรมที่มีต้นทุนการถือครองสินค้าคง คลังสูง ประกอบด้วยกลุ่มอุตสาหกรรม ๑) อาหาร (๒) ปิโตรเคมีและพลาสติก (๓) เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ (๔) ยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์ (๕) สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม และ (๖) ยางพารา ตามลำดับ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ ๗๐ ของภาคอุตสาหกรรมทั้งหมด หรือคิดเป็นมูลค่าประมาณ ๑๘๐,๐๐๐ ล้านบาท

ดังนั้น กระทรวงอุตสาหกรรมจึงได้กำหนดแผนการดำเนินงานเพื่อลดต้นทุนการถือครองสินค้าคง คลังของกลุ่มอุตสาหกรรมยุทธศาสตร์ทั้ง ๖ ประเภท ให้ได้ร้อยละ ๑๐ ต่อปี เพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายการลด ต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศร้อยละ ๐.๒ ต่อปี ดังกล่าวข้างต้น

ทั้งนี้จากการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการโลจิสติกส์ภายในองค์กร ซึ่งเป็นการพัฒนาการจัดการโลจิสติกส์ที่ส่งผลให้เกิดการลดต้นทุนการถือครองสินค้าคงคลังได้เห็นผลอย่างชัดเจนและรวดเร็วมากที่สุด กระทรวงอุตสาหกรรมได้จัดทำโครงการดังกล่าวเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมยุทธศาสตร์ทั้ง ๖ กลุ่ม และได้รวมการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการโลจิสติกส์ของสถานประกอบการประเภท SMEs พร้อมทั้งกำหนดกระบวนการติดตาม ประเมินผล เสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน เพื่อให้เกิดประสิทธิผลในการลดต้นทุน โลจิสติกส์ของประเทศตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของรัฐบาลต่อไป

การดำเนินการจัดทำโครงการดังกล่าวมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

๑. เพื่อให้สถานประกอบการอุตสาหกรรมมีการบูรณาการงาน บุคลากร เครื่องมือ และเทคโนโลยี เพื่อการบริหารจัดการวัสดุและข้อมูลภายในองค์กร (Internally Integrated Logistics) ให้สามารถเคลื่อนไหลอย่างมีประสิทธิภาพ เกิดการลดต้นทุน ลดระยะเวลาการดำเนินงาน และเพิ่มความเชื่อมั่นและความพึงพอใจในการส่งมอบและบริการ

๒. เพื่อให้สถานประกอบการประกอบธุรกิจ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เกิดประสิทธิผล มีความเป็นมืออาชีพ และได้เปรียบในการแข่งขันในระดับภูมิภาค

๓. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาระบบโลจิสติกส์อุตสาหกรรมให้มีประสิทธิภาพและสามารถลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้นทุนการถือครองสินค้าคงคลัง ตามเป้าหมายของรัฐบาล

ส่วนการดำเนินกิจกรรมต่อกลุ่มเป้าหมาย มีการดำเนินการดังนี้

๑. กิจกรรมพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานของกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย เพื่อเตรียมพร้อมสู่สากล (ให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกเพื่อลดสินค้าคงคลัง) : กลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายที่มีสัดส่วนต้นทุนการถือครองสินค้าต่อ GDP สูง ได้แก่ (๑) อาหาร (๒) ปิโตรเคมีและพลาสติก (๓) เครื่องใช้ไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์ (๔) ยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์ (๕) สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม และ (๖) ยางพารา จำนวนทั้งสิ้น ๓๐๐ ราย

๒. กิจกรรมสร้างนักจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชนมืออาชีพระดับสากล : ภาคอุตสาหกรรม และ SMEs จำนวน ๕๓๐ ราย และสร้างที่ปรึกษาด้านการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน : ภาคอุตสาหกรรม จำนวน ๕๕ คน

๓. ส่งเสริมการประยุกต์ใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (ERP) ในการจัดการและบูรณาการข้อมูลเพื่อสร้างขีดความสามารถการแข่งขันในระดับสากล : สถานประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็ก ๕๕ ราย

๔. กิจกรรมศูนย์บริการข้อมูลโลจิสติกส์ (Logistics Service Information Center : LSIC) : สถานประกอบการอุตสาหกรรม ผู้เชี่ยวชาญด้านโลจิสติกส์ ภาครัฐ ภาคการศึกษา และผู้สนใจทั่วไป

๕. กิจกรรมบริหารแผนแม่บทการพัฒนาระบบโลจิสติกส์อุตสาหกรรม : สถานประกอบการเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคการศึกษา ทั่วประเทศ

๖. กิจกรรม Workshop สัมภาษณ์ผลความรู้ด้านโลจิสติกส์และโซ่อุปทานภาคอุตสาหกรรมเพื่อความเข้มแข็งทางธุรกิจ: ภาคอุตสาหกรรม และ SMEs ใน ๕ ภูมิภาค จำนวน ๑,๒๐๐ ราย

๗. กิจกรรมตรวจประเมินการจัดการโลจิสติกส์ภาคอุตสาหกรรมเพื่อเชิดชูเกียรติเป็นแบบอย่างที่ดี (Best Practice): สถานประกอบการทั่วไปที่สมัครเข้ารับการคัดเลือกเพื่อเข้ารับรางวัลอุตสาหกรรมดีเด่นประเภทการจัดการโลจิสติกส์ จำนวน ๒๐ ราย

๘. กิจกรรมยกระดับศักยภาพการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานของกลุ่มวิสาหกิจผู้ผลิตสินค้าอุตสาหกรรมเพื่อเป็นฐานการผลิตของ AEC: สถานประกอบการในกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย ๖ กลุ่มอุตสาหกรรม

๙. กิจกรรมพัฒนาระบบการจัดการโลจิสติกส์อุตสาหกรรมในเขตเศรษฐกิจชายแดน : กลุ่มอุตสาหกรรม SMEs ในเขตเศรษฐกิจ ๔ เขตชายแดน (พม่า ลาว กัมพูชา และมาเลเซีย) จำนวน ๒๐ ราย

๑๐. กิจกรรมจัดทำเครื่องมือพัฒนาการเรียนรู้ระบบโลจิสติกส์และโซ่อุปทานอย่างต่อเนื่องด้วยตนเองเพื่อเสริมสร้างศักยภาพทางธุรกิจองค์กร (Self Continuous Improvement): บุคลากรภาคอุตสาหกรรมผู้เชี่ยวชาญ ภาคการศึกษา และผู้สนใจทั่วไป

๑๑. กิจกรรมเสริมสร้างขีดความสามารถของอุตสาหกรรมสนับสนุนการขนส่งเพื่อยกระดับสู่มาตรฐานการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน (อู่ต่อเรือ อู่ซ่อมรถไฟ อู่ต่อรถ อู่ซ่อมตู้คอนเทนเนอร์) : สถานประกอบการอู่ต่อเรือ อู่ซ่อมรถไฟ อู่ต่อรถ อู่ซ่อมตู้คอนเทนเนอร์ จำนวน ๒๐ ราย

๑๒. กิจกรรมสร้างนวัตกรรมเพื่อพัฒนาและยกระดับการจัดการโลจิสติกส์ในธุรกิจค้าปลีกและค้าส่งเพื่อแข่งขันยุคเศรษฐกิจประชาคมอาเซียน : ผู้ประกอบการธุรกิจค้าปลีกและค้าส่งที่เชื่อมโยงกับภาคการผลิต จำนวน ๓๐ ราย

๑๓. กิจกรรมส่งเสริมการปรับกระบวนการจัดการโลจิสติกส์ด้วยเทคโนโลยี Application ระบบ RFID และ Barcode : สถานประกอบการในโซ่อุปทาน จำนวน ๕ ราย

ปัญหาอุปสรรค ตลอดระยะการดำเนินโครงการในปีงบประมาณ ๒๕๕๗ ที่ผ่านมายังไม่พบความเสี่ยงและอุปสรรคใดๆ การดำเนินการต่างๆ สามารถดำเนินการได้ตามเป้าหมาย

ผลสรุป จากการดำเนินโครงการดังกล่าวแล้วประสิทธิภาพการจัดการโลจิสติกส์ภายในองค์กร ซึ่งเป็นการพัฒนาการจัดการโลจิสติกส์ที่ส่งผลให้เกิดการลดต้นทุนการถือครองสินค้าคงคลังได้เห็นผลอย่างชัดเจนและรวดเร็วมากขึ้น

๒.๒ โครงการส่งเสริมเทคโนโลยีการผลิตวัตถุดิบและการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต (สอพ.)

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ในฐานะหน่วยงานที่มีภารกิจในการให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนกลุ่มอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานให้มีความมั่นคงและมีความสามารถในการแข่งขัน โดยโครงการนี้จะมุ่งเน้นใน กิจกรรมด้านการส่งเสริมการประกอบกิจการของสถานประกอบการในการกำกับดูแลของกรม ซึ่งเป็นการดำเนินการเชิงรุก โดยการดำเนินการตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ – ๒๕๕๖ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้ส่งคณะวิศวกร พร้อมทั้งปรึกษาลงพื้นที่ เพื่อให้ความช่วยเหลือ ฝึกอบรมและให้คำแนะนำในการปรับปรุงการบริหารจัดการทั้งทางด้านวัตถุดิบและผลิตภัณฑ์ การปรับปรุงเทคโนโลยีการผลิต ให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น พร้อมทั้งจัดทำแผนการปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตในสถานประกอบการ โดยมีสถานประกอบการเข้าร่วมโครงการแล้วกว่า ๑๐๐ ราย และประสบความสำเร็จในการลดต้นทุนการผลิตแล้วจำนวน ๗๐ ราย มีบุคลากรได้รับการฝึกอบรมภายในสถานประกอบการประมาณกว่า ๑,๐๐๐ คน สามารถลดต้นทุนการผลิตให้แก่ภาคอุตสาหกรรมได้มากกว่า ๕% ต่อราย คิดเป็นมูลค่ามากกว่า ๖๐ ล้านบาท

การดำเนินโครงการส่งเสริมเทคโนโลยีการผลิตวัตถุดิบและการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการประกอบกิจการของอุตสาหกรรมพื้นฐานและสร้าง Benchmarking ให้กับภาคอุตสาหกรรม สำหรับใช้เปรียบเทียบประสิทธิภาพการผลิตรวมทั้งตอบสนองต่อนโยบายของกระทรวงอุตสาหกรรมด้านการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรม

สำหรับปีงบประมาณ ๒๕๕๗ ได้เพิ่มจำนวนสถานประกอบการ ภายในโครงการอีก ๑๔ ราย โดยตั้งเป้าหมายว่าสถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการ จำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ จะต้องมียอดสัมฤทธิ์ด้านประสิทธิภาพการผลิตที่เพิ่มขึ้น พร้อมทั้งติดตามผลการดำเนินงาน ภายในสถานประกอบการที่ประสบผลสำเร็จในปีที่ผ่านมา โดยมีเป้าหมายให้สถานประกอบการกลุ่มอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน เข้าร่วมโครงการทั้งหมด (ประมาณ ๒๐๐ ราย) ในปี ๒๕๕๙ โดยกลุ่มเป้าหมายที่ให้การส่งเสริมในปีนี้เป็นกลุ่มอุตสาหกรรมไม้ บด ย่อยหิน และกลุ่มอุตสาหกรรมแต่งแร่ ซึ่งเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ และพลังงานเป็นวัตถุดิบในการผลิตเป็นจำนวนมาก ส่วนพื้นที่เป้าหมาย ได้แก่ สถานประกอบการในพื้นที่จังหวัดสระบุรี นครศรีธรรมราช สงขลา ตรัง กระบี่ ชุมพร สุราษฎร์ธานี และพังงา สมัครเข้าร่วมโครงการ จำนวน ๑๔ ราย และสามารถประสบผลสำเร็จในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตทุกราย สามารถสร้างผลผลิตภาพการผลิตให้แก่ผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการให้สูงขึ้นมากกว่า ๑๐% ต่อราย คิดเป็นมูลค่ารวมได้มากกว่า ๓๐ ล้านบาทต่อปี

การประชุมสัมมนาโครงการส่งเสริมเทคโนโลยีการผลิตวัตถุดิบและการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต

เจ้าหน้าที่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ให้คำปรึกษาแนะนำ

ในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ นี้ โครงการได้รับงบประมาณดำเนินการทั้งสิ้น จำนวน ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สามล้านบาทถ้วน) หักค่าใช้จ่ายตามมาตรการประหยัดงบประมาณ ๑๕% จำนวน ๔๕๐,๐๐๐ บาท (สี่แสนห้าหมื่นบาทถ้วน) เหลืองบประมาณที่ดำเนินการจริง ๒,๕๕๐,๐๐๐ บาท โดยเป็นค่าจัดจ้างที่ปรึกษาโครงการ จำนวน ๑,๔๐๐,๐๐๐ บาท และส่วนที่ดำเนินการเองจำนวน ๑,๑๕๐,๐๐๐ บาท

ส่วนในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ด้วยข้อจำกัดด้านงบประมาณ จึงได้คัดเลือกกิจกรรมที่มีความเร่งด่วนขึ้นมา ดำเนินการก่อนได้ เพื่อเป็นตัวช่วย(ตัวคูณ) ในการขยายจำนวนสถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการ โดยการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีการผลิตเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ซึ่งเป็นโครงการเดิมที่จะยังคงส่งคณะเจ้าหน้าที่ และที่ปรึกษาที่ลงพื้นที่เพื่อจัดทำแผนการปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตในสถานประกอบการ และจัดทำเครื่องมือเพื่อประเมินประสิทธิภาพการผลิตของตนเอง (Self Continuous Improvement) โดยจัดทำ แบบประเมิน วิธีการเก็บข้อมูล วิธีการจัดทำฐานข้อมูล คู่มือการประเมิน ค่ามาตรฐาน ให้สถานประกอบการ นำไปประเมินตนเอง พร้อมทั้งทดลองใช้ในสถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการ

ปัญหาอุปสรรค ผลการดำเนินการที่ผ่านมา การขยายตัวของจำนวนสถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการ มีอัตราการขยายตัวที่ต่ำ ซึ่งมีสาเหตุที่สำคัญ ๓ ประการ ดังนี้

๑. คณะที่ปรึกษา ยังไม่ได้รับข้อมูลด้านการผลิตที่แท้จริงจากผู้ประกอบการ เช่น ปริมาณผลผลิตที่แท้จริง ต้นทุนการใช้วัตถุดิบ ส่งผลให้การให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงกระบวนการผลิตต่อสถานประกอบการ ไม่เป็นที่น่าสนใจ และไม่ตรงประเด็น

๒. ยังขาดเวทีในการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการพัฒนา ปรับปรุง กระบวนการผลิตในกลุ่มผู้ประกอบการที่มีเครื่องมือ อุปกรณ์และกระบวนการผลิตที่ใกล้เคียงกัน หรือกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีวัตถุดิบใกล้เคียงกัน เช่น กลุ่มโรงโม่ บด และย่อยหิน ทำให้การขยายตัวของสถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการยังน้อยกว่าเป้าหมาย อีกทั้งยังขาดเวทีในการแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นทางด้านเทคนิค กับผู้ประกอบการนอกกลุ่มอุตสาหกรรมเหมืองแร่ ที่บางครั้งมีการใช้เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์และกระบวนการผลิตมีความใกล้เคียงกัน

๓. ขาดผู้เชี่ยวชาญ ด้านการให้คำแนะนำในการปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิต ที่อยู่ในพื้นที่ แต่ละภูมิภาค เนื่องจากแผนการปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตที่จัดทำขึ้น บางครั้ง จะมีใช้เวลาในการดำเนินการมากกว่า ๑ ปีงบประมาณ ทำให้กิจกรรมที่ดำเนินการหลังจากที่คณะที่ปรึกษาสิ้นสุดการจ้างแล้ว ไม่ได้ดำเนินการต่อ ต้องรอปีงบประมาณใหม่ ทำให้ไม่มีความต่อเนื่องในการปฏิบัติงาน

ผลสรุป การดำเนินโครงการในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ สามารถดำเนินการได้ตามเป้าหมาย และได้รับความสนใจจากกลุ่มผู้ประกอบการเป็นอย่างมาก เพราะกรมฯ ได้ส่งเจ้าหน้าที่พร้อมที่ปรึกษาลงพื้นที่ เพื่อให้ความช่วยเหลือ ฝึกอบรมและให้คำแนะนำในการปรับปรุงการบริหารจัดการทั้งทางด้านวัตถุดิบและผลิตภัณฑ์ การปรับปรุงเทคโนโลยีการผลิต ให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น พร้อมทั้งจัดทำแผนการปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตในสถานประกอบการ โดยมีสถานประกอบการเข้าร่วมโครงการด้วย และจะดำเนินการต่อเนื่องต่อไปอีก

๓. ด้านองค์การ จำนวน ๑ กิจกรรม โดยมีผลการดำเนินการดังนี้

๑. กิจกรรมการจัดการความรู้ของกพร.(KM) เพื่อพัฒนาองค์การ (สพบ.)

ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ สำนักงาน ก.พ.ร. ยังคงนำระบบการประเมินผลภาครัฐราชการ แบบบูรณาการ (Government Evaluate System : GES) มาใช้ติดตามประเมินผลการปฏิบัติราชการของส่วนราชการ โดยเป็นการประเมินเกี่ยวกับการเสริมสร้างและพัฒนาขีดสมรรถนะการบริหารจัดการขององค์การ และสำหรับการประเมินผลของ ตัวชี้วัดที่ ๖ ระดับความสำเร็จของการพัฒนาสมรรถนะองค์การ ในตัวชี้วัดย่อยที่ ๖.๒ ระดับความสำเร็จของการพัฒนาองค์การ ที่สำนักงาน ก.พ.ร. ดำเนินการสำรวจผ่านระบบออนไลน์ นั้น พบว่าผลการสำรวจการพัฒนาองค์การ มีส่วนต่างระหว่างความสำคัญและความเห็น (Gap) ของการสำรวจครั้งที่

๑/๒๕๕๖ และครั้งที่ ๒/๒๕๕๖ ที่มีค่า Gap สูงสุดสามข้อคือ ข้อ ๒๔ ส่วนราชการของข้าพเจ้ามีการให้รางวัลหรือยกย่องชมเชยบุคลากรที่ทุ่มเทให้แก่องค์การอย่างเหมาะสม ข้อ ๒๗ ส่วนราชการของข้าพเจ้าส่งเสริมการทำงานเป็นทีมเพื่อให้เกิดความร่วมมือ และการทำงานที่มีคุณภาพดี และข้อ ๓๐ ส่วนราชการของข้าพเจ้ามีการนำการเรียนรู้จากบุคลากรภายใน ผู้รับบริการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมาใช้ในการปรับปรุงกระบวนการระบบงาน ขั้นตอนทำงานให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสำนักพัฒนาระบบบริหารได้พิจารณาแล้ว เห็นว่าควรจัดกิจกรรมเพื่อลด Gap ข้อที่ ๓๐ ซึ่งเป็นเรื่องของการจัดการความรู้ เพราะจะส่งผลกระทบต่อทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อการลด Gap ในข้ออื่นๆ ด้วย เพื่อให้เกิดการพัฒนาองค์กรโดยรวม สพบ. ได้ดำเนินการจัดกิจกรรมการจัดการความรู้ของ กพร. (KM) ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ ดังนี้

๑. การจัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการเรื่อง การจัดการความรู้ (Knowledge Management : KM) ของชุมชนนักปฏิบัติ (Community of Practice : CoP) ด้านงานคลังและงานพัสดุ ระหว่างวันที่ ๒๕ - ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ณ โรงแรมแก้วดำเนิน รีสอร์ท จังหวัดราชบุรี โดยมีบุคลากรของฝ่ายบริหารเข้าร่วมการสัมมนาจำนวน ๕๐ คน เพื่อให้บุคลากรฝ่ายบริหารของสำนักต่างๆ มีการปฏิบัติงานด้านงานคลังและงานพัสดุเป็นไปในทิศทางเดียวกัน และได้พบปะแลกเปลี่ยนและแสดงความคิดเห็น รวมทั้งเสนอแนะปัญหาที่พบจากการทำงานด้านงานคลังและงานพัสดุ

การจัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการเรื่อง การจัดการความรู้ (Knowledge Management : KM) ของชุมชนนักปฏิบัติ (Community of Practice : CoP) ด้านงานคลังและงานพัสดุ ระหว่างวันที่ ๒๕ - ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ณ โรงแรมแก้วดำเนินรีสอร์ท จังหวัดราชบุรี

๒. ประสานขอความร่วมมือให้ทุกสำนักส่งแผนการจัดการความรู้ (KM) ของสำนัก ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๗ เพื่อการดำเนินงานตามแผนที่กำหนด

๓. การจัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการเรื่อง การรักษามาตรฐานการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA) ระหว่างวันที่ ๒๙ – ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ณ ห้องประชุม กพร. ชั้น ๒ เพื่อให้บุคลากร กพร. มีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการพัฒนาการบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA) ซึ่งจะสามารถยกระดับการให้บริการและมีการปรับปรุงกระบวนการทำงานอย่างต่อเนื่อง

๔. การจัดประชุมร่วมกันของฝ่ายบริหารสำนักต่างๆ (ส่วนกลาง) เพื่อพิจารณาจัดทำขั้นตอนการดำเนินงานของแต่ละกระบวนการของฝ่ายบริหารฯ (Flow Chart) เมื่อวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๗ เวลา ๐๙.๓๐ – ๑๒.๓๐ น. ณ ห้องประชุม กพร. ชั้น ๒ โดยทุกสำนักได้ร่วมกันพิจารณาจัดทำขั้นตอนการดำเนินการให้มีทิศทางเดียวกัน และถือปฏิบัติตามมติที่ประชุมที่ได้ร่วมกันพิจารณา

๕. การจัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการเรื่อง การจัดการความรู้เพื่อการพัฒนาองค์กรและคุณภาพชีวิตของบุคลากร (KM Day) เมื่อวันอังคารที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๗ เวลา ๐๙.๐๐ – ๑๖.๐๐ น. ณ ห้องประชุม กพร.๑ และห้องโถง ชั้น ๑ เพื่อเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากประสบการณ์ในการทำงาน และมีแนวทางในการพัฒนาการทำงานของ กพร. ให้มีประสิทธิภาพ

การจัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการ
เรื่องการจัดการความรู้เพื่อการพัฒนาองค์กรและคุณภาพชีวิตของบุคลากร (KM Day)
เมื่อวันอังคารที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๗ ณ ห้องประชุม กพร.๑ และห้องโถง ชั้น ๑

บรรยากาศในห้องสัมมนา

สำนักโลจิสติกส์ได้รับรางวัลชนะเลิศ

สำหรับประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมการต่างๆ เช่น การจัดสัมมนา และกิจกรรม KM Day จะช่วยเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในเรื่องของกระบวนการให้สามารถปฏิบัติได้เป็นมาตรฐานเดียวกัน และเป็นโอกาสได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ข้อเสนอแนะต่างๆ เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาการทำงานต่อไป

ส่วนงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินกิจกรรม KM สำหรับลด Gap ด้านการพัฒนางานองค์กร ใช้จาก งบฝึกอบรมของสำนักบริหารกลางและงบรายจ่ายอื่นผลผลิตที่ ๒ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเหมืองแร่ อุตสาหกรรมพื้นฐานและโลจิสติกส์ภาคอุตสาหกรรมได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนการประกอบการ รายการ ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาพื้นที่เพื่อผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเหมืองแร่ เพื่อใช้ในการจัดประชุมสัมมนา และจัด กิจกรรม KM Day

ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ กพร. มีแนวทางในการดำเนินงานด้าน KM ต่อเนื่องจาก ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ เช่น การจัดประชุมสัมมนาในเรื่องเกี่ยวกับการพัฒนางานองค์กร การจัดกิจกรรมวัน KM Day และรักษามาตรฐานการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ

ปัญหาอุปสรรค ในการดำเนินการจัดประชุมสัมมนาในเรื่องที่เป็นวิชาการ จะมีผู้เข้าร่วมสัมมนา น้อย และสำนักต่างๆ ยังไม่ให้ความสำคัญเท่าที่ควร จึงควรสร้างความเข้าใจแก่บุคลากรให้เห็นถึง ประโยชน์ และความสำคัญของการดำเนินกิจกรรมต่างๆ เพื่อที่จะนำความรู้ที่ได้รับจากการสัมมนาและจากการทำกิจกรรม ต่างๆ ไปปรับปรุงใช้ในหน่วยงานตนเอง

ผลสรุป การจัดการประชุมสัมมนาในเรื่องเกี่ยวกับการดำเนินการจัดการความรู้ของ กพร. (KM) เพื่อพัฒนางานองค์กร ได้จัดการสัมมนาและสร้างกิจกรรมหลากหลายเพื่อการปรับปรุงวัฒนธรรมองค์กร และเพื่อพัฒนาบุคลากรให้มีประสิทธิภาพ รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างต่อเนื่อง ทำให้

สามารถลดค่าผลต่าง (Gap) ในภาพรวมจากการประเมินผลการปฏิบัติราชการฯ เพื่อให้อยู่ในเกณฑ์ที่สำนักงาน ก.พ.ร. กำหนด

๔. ด้านผู้ปฏิบัติงาน จำนวน ๑ กิจกรรม โดยมีผลการดำเนินการ ดังนี้

๔.๑ กิจกรรมการบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคล (สบก.)

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรบุคคลเป็นอย่างมากด้วยหลักการที่ว่างานด้านการบริหารจัดการการใช้ทรัพยากรแร่ การพัฒนาอุตสาหกรรมพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์อุตสาหกรรมให้มีประสิทธิภาพ ต้องถูกขับเคลื่อนด้วยบุคลากรที่มีศักยภาพและคุณภาพ เพื่อปฏิบัติการกิจให้เป็นไปอย่างยั่งยืน มีประสิทธิภาพ คุณภาพ ทั้งทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม และเป็นที่พักพิงของผู้ประกอบการและประชาชน ตลอดจนสามารถขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศได้อย่างมั่นคง ดังนั้น กรมฯ จึงดำเนินการพัฒนาบุคลากรในทุก ๆ ด้านอย่างต่อเนื่องตลอดมา

ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ นอกจากการพัฒนาทรัพยากรบุคคลตามหลักสมรรถนะและการเตรียมความพร้อมของข้าราชการรุ่นใหม่ การเตรียมเป็นผู้บริหาร การแก้ไขปัญหาต่าง ๆ แล้ว ยังได้มุ่งเน้นการเตรียมการรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยดำเนินการพัฒนาบุคลากรเพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน : ภาษาในอาเซียน เพื่อส่งเสริมให้บุคลากร กพร. ได้รับการเพิ่มพูนทักษะในการใช้และติดต่อสื่อสารภาษาต่างประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน จำนวน ๒ หลักสูตร ดังนี้

๑. หลักสูตร “ภาษาจีนพื้นฐานเพื่อการสื่อสาร (Chinese Language : Basic Skill)” มีผู้เข้ารับการ

ฝึกอบรม จำนวนรวม ๒๐ คน สายงานหลัก จำนวน ๙ คน สายงานสนับสนุน จำนวน ๑๑ คน

๒. หลักสูตร “การเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการปฏิบัติงาน (Writing for works)” มีผู้เข้ารับการ

ฝึกอบรม รวมจำนวน ๑๔ คน สายงานหลัก จำนวน ๘ คน สายงานสนับสนุน จำนวน ๖ คน

ปัญหาอุปสรรค การฝึกอบรมด้านภาษาในอาเซียนเป็นหลักสูตรระยะยาว จึงเกิดปัญหาผู้เข้าฝึกอบรมมักติดภารกิจราชการรีบด่วน ติดประชุม หรือมีคำสั่งให้ไปปฏิบัติงานต่างจังหวัด ไม่สามารถมาเข้าฝึกอบรมได้สม่ำเสมอ ขาดความต่อเนื่อง ทำให้ไม่เข้าใจ เกิดความท้อแท้เบื่อหน่าย และเลิกเข้าฝึกอบรมในที่สุด

ผลสรุป การบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคล มีแนวทางการพัฒนาและให้ความรู้ความเข้าใจหลายแนวทางให้พิจารณาทั้งการสอนงาน การเป็นพี่เลี้ยง การเรียนด้วยตนเอง หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ การ

หมุนเวียนงาน การรับผิดชอบโครงการ รวมทั้งสนับสนุนให้บุคลากรของกรมฯ เข้ารับการฝึกอบรมที่หน่วยงาน
ภายนอกจัดมากขึ้น เพื่อนำความรู้มาใช้ปฏิบัติและพัฒนาองค์กรต่อไป

ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงแก้ไขปัญหาอุปสรรค

การกำหนดนโยบายการกำกับดูแลองค์กรที่ดีขององค์กรในด้านต่างๆ ทั้ง ๔ ด้าน คือ

๑. ด้านรัฐ สังคม และสิ่งแวดล้อม
๒. ด้านผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
๓. ด้านองค์กร
๔. ด้านผู้ปฏิบัติงาน

เมื่อพิจารณาจากผลการดำเนินการโครงการต่างๆ ในแต่ละด้านของหน่วยงานภายใน กพร. แล้วส่วนใหญ่สามารถดำเนินกิจกรรมได้บรรลุเป้าหมายตามหลักธรรมาภิบาลการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี แม้จะมีปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการอยู่บ้าง ซึ่ง กบย. ได้รวบรวมปัญหาอุปสรรคจากการดำเนินโครงการ/กิจกรรมที่ควรปรับปรุงแก้ไขและมีข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุง ดังนี้

ปัญหาอุปสรรค

- ๑) เมื่อมีการจัดประชุมสัมมนาในเรื่องที่เป็นวิชาการหรือจัดฝึกอบรมในหลักสูตรต่างๆ จะมีผู้เข้าร่วมน้อยและไม่เข้าอบรมครบทั้งหลักสูตร
- ๒) การส่งเสริมและพัฒนาปรับปรุงองค์การด้านต่างๆ ยังขาดความต่อเนื่องสม่ำเสมอ
- ๓) การปรับปรุงภาพลักษณ์และการสื่อสารประชาสัมพันธ์ภารกิจองค์การสู่ภายนอกยังมีการดำเนินการน้อยมาก
- ๔) ขาดการบูรณาการการปฏิบัติงานร่วมกันระหว่างเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานภายในองค์การ
- ๕) ขาดแคลนเครื่องมืออุปกรณ์สำหรับการปฏิบัติราชการหรืออุปกรณ์ที่ใช้งานอยู่ล้าสมัย

ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุง

- ๑) กรมฯ ควรสร้างความเข้าใจชี้แนะบุคลากรในหน่วยงานให้เห็นถึงประโยชน์และความสำคัญของการฝึกอบรมสัมมนา เมื่อเข้ารับการอบรมแล้วควรมีความตั้งใจและเข้าอบรมอย่างต่อเนื่อง ซึ่งความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในงานของหน่วยงานตนเองได้ และให้คำนึงถึงความคุ้มค่าของงบประมาณที่ใช้ในการจัดอบรมสัมมนาในแต่ละครั้งด้วย

- ๒) การส่งเสริมและพัฒนาปรับปรุงองค์การด้านต่าง ๆ ควรดำเนินการอย่างจริงจังและต่อเนื่อง และควรจัดสรรงบประมาณสำหรับดำเนินการในส่วนนี้ด้วย เพื่อดำเนินการส่งเสริมให้บุคลากรของกรม มีความพร้อมทั้งด้านวิชาการและคุณธรรมจริยธรรมควบคู่กันไป โดยกรมฯ ต้องพยายามสร้างแนวทาง ปฏิบัติและกิจกรรมที่เสริมสร้างจิตสำนึก และทัศนคติที่ดีต่อองค์การ และควรมีการประเมินผลการ ดำเนินการว่ามีผลสำเร็จมากน้อยเพียงใด เพื่อนำผลประเมินไปปรับปรุงแก้ไขต่อไป
- ๓) กรมฯ ควรดำเนินการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ บทบาทภารกิจของกรมฯ ออกไปสู่ภายนอกตามสื่อต่างๆ เช่น ทางอินเทอร์เน็ต วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ฯลฯ ให้มากขึ้น เพื่อสร้างความเข้าใจและ ปรับปรุงภาพลักษณ์ของกรมฯ ต่อบุคคลภายนอกให้ดีขึ้น และควรมีการติดตามประเมินผลของการ ดำเนินการในส่วนนี้ด้วย
- ๔) กรมฯ ควรหาช่วงเวลาที่เหมาะสมจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ร่วมกันภายในองค์การ เพื่อให้บุคลากร ในองค์การมีความคุ้นเคยกัน มีกิจกรรมร่วมกันพบปะพูดคุยกัน ซึ่งจะส่งผลให้การประสานราชการ ระหว่างผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานมีความเข้าใจแนวทางการดำเนินการเดียวกัน ทำให้มีความคล่องตัว รวดเร็วในการปฏิบัติงานมากขึ้น สามารถทำให้ภารกิจขององค์การสำเร็จลุล่วงด้วยดีเป็นประโยชน์ต่อ องค์การ และควรจัดประชุมหารือร่วมกันระหว่างหน่วยงานเพื่อพิจารณาลดการทำภารกิจที่ซ้ำซ้อนบ้าง
- ๕) ควรให้มีการตรวจสอบเครื่องมืออุปกรณ์ที่ใช้ปฏิบัติงานเป็นระยะๆ ให้มีสภาพพร้อมใช้ โดยให้สำนัก ต่างๆ ร่วมกับ กลุ่มงานพัสดุ สำนักบริหารกลางร่วมกันตรวจสอบและทำบัญชีเครื่องมืออุปกรณ์ที่ชำรุด หรือล้าสมัย เพื่อตั้งงบประมาณจัดซื้อจัดหาเครื่องมืออุปกรณ์ที่ยังขาดอยู่ หรือที่ชำรุดล้าสมัย โดยให้รีบ ดำเนินการอย่างรวดเร็วจัดทำให้เพียงพอ และเหมาะสมตามความต้องการของหน่วยงาน
-

- ๑) การขาดเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในองค์กรเป็นเวลานานๆ เนื่องจากการ โอน ย้าย ลาออก ฯลฯ ทำให้การดำเนินงานต่างๆ ขาดความต่อเนื่อง เกิดความล่าช้า ไม่สำเร็จตามกำหนดเวลา
- ๒) การส่งเสริมและพัฒนาปรับปรุงองค์การด้านต่างๆ ยังขาดความต่อเนื่องสม่ำเสมอ
- ๓) การปรับปรุงภาพลักษณ์องค์กรและการสื่อสารประชาสัมพันธ์ภารกิจองค์การสู่ภายนอกยังมีการดำเนินการน้อย
- ๔) ขาดการบูรณาการการปฏิบัติงานร่วมกันระหว่างเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานภายในองค์กร
- ๕) ขาดแคลนเครื่องมืออุปกรณ์สำหรับการปฏิบัติราชการหรืออุปกรณ์ที่ใช้งานอยู่ล้าสมัย

ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุง

- ๒) องค์กรต้องพยายามสร้างแรงจูงใจเพื่อไม่ให้เจ้าหน้าที่มีการ โอน ย้าย ลาออก บ่อยๆ และเมื่อมีเจ้าหน้าที่ด้านใดขาด ควรรีบบรรจุแต่งตั้งเพื่อให้การปฏิบัติภารกิจขององค์กร มีความต่อเนื่องและสามารถปฏิบัติงานบรรลุผลตามเป้าหมายวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้
- ๓) การส่งเสริมและพัฒนาปรับปรุงองค์การด้านต่าง ๆ ควรดำเนินการอย่างจริงจังและต่อเนื่อง และควรจัดสรรงบประมาณสำหรับดำเนินการในส่วนนี้ด้วย เพื่อส่งเสริมให้บุคลากรของกรมฯ มีความพร้อมทั้งด้านวิชาการและคุณธรรมจริยธรรมควบคู่กันไป โดยกรมฯ ต้องพยายามสร้างแนวทางปฏิบัติและกิจกรรมที่เสริมสร้างจิตสำนึก และทัศนคติที่ดีต่อองค์กรด้วย และควรมีการประเมินผลการดำเนินการว่ามีผลสำเร็จมากน้อยเพียงใด เพื่อนำผลประเมินไปแก้ไขปรับปรุงต่อไป
- ๔) กรมฯ ควรดำเนินการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ บทบาทภารกิจของกรมฯ ออกไปสู่ภายนอกตามสื่อต่างๆ เช่น ทางอินเทอร์เน็ต วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ฯลฯ ให้มากขึ้น เพื่อสร้างความเข้าใจและปรับปรุงภาพลักษณ์ของกรมฯ ต่อบุคคลภายนอกให้ดีขึ้น และควรมีการติดตามประเมินผลของการดำเนินการในส่วนนี้ด้วย
- ๕) กรมฯ ควรหาช่วงเวลาที่เหมาะสมจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ร่วมกันภายในองค์กร เพื่อให้บุคลากรในองค์กรมีความคุ้นเคยกัน มีกิจกรรมร่วมกันพบปะพูดคุยกัน ซึ่งจะส่งผลให้การประสานราชการระหว่างผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานมีความเข้าใจแนวทางการดำเนินการในแนวทางเดียวกัน ทำให้มีความคล่องตัวรวดเร็วในการปฏิบัติงานมากขึ้น สามารถทำให้ภารกิจขององค์การสำเร็จลุล่วงด้วยดีเป็นประโยชน์ต่อองค์กร และควรจัดประชุมหารือร่วมกันระหว่างหน่วยงานเพื่อพิจารณาลดการทำภารกิจที่ซ้ำซ้อนบ้าง

๑๐)ควรให้มีการตรวจสอบเครื่องมืออุปกรณ์ที่ใช้ปฏิบัติงานเป็นระยะๆ ให้มีสภาพพร้อมใช้ โดยให้สำนักต่างๆ ร่วมกับ กลุ่มงานพัสดุ สำนักบริหารกลางร่วมกันตรวจสอบและทำบัญชีเครื่องมืออุปกรณ์ที่ชำรุดหรือล้าสมัย เพื่อตั้งงบประมาณจัดซื้อจัดหาเครื่องมืออุปกรณ์ที่ยังขาดอยู่ หรือที่ชำรุดล้าสมัย โดยให้รีบดำเนินการอย่างรวดเร็วจัดทำให้เพียงพอ และเหมาะสมตามความต้องการของหน่วยงาน

.....

